

Иван Вазов

Пролет

Сладко вече греят
пролетни зари,
миризми се леят
и зефири веят
в младите гори.

Реки зашумяват
в пресните треви,
животинки шават
и цветя подават
своите глави.

В гори шумни, гъсти
птичките цвърчат,
по пашите тлъсти
агънца чевръсти
блеят и търчат.

Пъстри пеперуди
лутат се навред;
мравката се труди,
пчелите кат луди
тичат зарад мед!

Щъркелът се връща
от чужди страни,
лястовичката съща
в ланската си къща
пак се настани.

Естеството цяло
веке се засмя;
всичко оживяло,
всичко е запяло –
небе и земя.

Върхът на Балкана
още се белей
в зимна си премяна:
там бучи бурана,
тамо мраз владей!

Но и в тез премежди
там, из буйний сняг,
цветя ще съзреш ти
кат наште надежди,
изникнали пак!

8 априлий 1877

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4364>]